

Nr 85.

Godkänd av första kammaren den 26 mars 1925.
Godkänd av andra kammaren den 26 mars 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 8 mom. 3 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 19.)

Till Konungen.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:ts tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts den 20 februari 1925 dagtecknade proposition nr 67, antagit följande vid propositionen fogade förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av § 8 mom. 3 i förordningen den 6 augusti 1894 (nr 61) angående mantalsskrivning.

Häriigenom förordnas, att § 8 mom. 3 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

Mom. 3. Av de i nästföregående års mantalslängd upptagna personer må, utom den, som avlidit, och den, som bosatt sig å utländsk ort, på sätt i § 1 sägs, icke någon annan vid mantalsskrivningen utelämnas än den, som under årets lopp, efter att hava uttagit flyttningsbetyg, till annat distrikt avflyttat eller beträffande vilken vid förrättningen styrkes, att han för det kommande året, enligt de i fråga om behörig mantalsskrivningsort här ovan bestämda grunder, bör vara mantalsskriven inom annat distrikt; dock att den, som vid nästföregående års mantalsskrivning saknat stadigt hemvist och till följd därav jämlikt § 8 mom. 1 sista stycket då blivit efteråt i längden särskilt upptagen, skall vid årets mantalsskrivning utelämnas, för den händelse upplysning om vistelseorten fortfarande saknas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1925.

Stockholm den 26 mars 1925.

Med undersätlig vördnad.
